

סדר עליית הנוק' בכריעות זקיפות

השוואה בין תפילת שחרית של ראש השנה (רי"ו)

לבין יום חול ושאר התפילות של ראש השנה

מקורות
שעה"כ דף צ"ג ע"ג, והגה"ת השד"ה.
דף צ"ד ע"א-צ"ד סע"ד, דף כ"ח ע"א.
שער"ח"א ש' ר"ח, ח"ב ש' רי"ט.

ביום חול (ושאר התפילות מלבד כוונות הרי"ו בשחרית של ראש השנה)

ז"א	עלייה א' (חח"ן - בג"ה)						שורשי הנוק'		
	עלייה א' (דתי)	עלייה א' (חח"ן - בג"ה)	עלייה א' (דתי)	עלייה א' (חח"ן - בג"ה)	עלייה א' (דתי)	עלייה א' (חח"ן - בג"ה)	שורשי הנוק' (כנגד אח' דז"א)	ה' אחרונה של הוי"ה	
אצי'	תיבת "ברוך"	תיבת "ברוך"	תיבת "ברוך"	תיבת "אתה"	תיבת "ה"	תיבת "ה"			
כתר									
דעת							4		
חז"ב									
ת"ת								3	
נו"ה									
יסוד	2	2	2	2	2	2	2	ה' אחרונה של הוי"ה	
עטרת היסוד									
בריאה	1	1	1	1	1	1	1	אדנו"ת	
ז"א	נוק'								

ביום ראש השנה (בכוונות הרי"ו - תפילת שחרית)

ז"א	מיקום עליית הנוק'						ה' אחרונה של הוי"ה		
	משיכה א' (משיכה)	משיכה ב' (משיכה)	משיכה א' (משיכה)	משיכה ב' (משיכה)	משיכה א' (משיכה)	משיכה ב' (משיכה)	מיקום עליית הנוק' (כנגד אח' דז"א)	ה' אחרונה של הוי"ה	
אצי'	תיבת "ברוך"	תיבת "ברוך"	תיבת "ברוך"	תיבת "אתה"	תיבת "ה"	תיבת "ה"			
קשר תפילין שבכתר						7	7		
חז"ב						6	6		
חז"ג				5		5	5		
ת"ת			4		4	4	4		
נו"ה			3		3	3	3		
יסוד	2	2	2		2	2	2	ה' אחרונה של הוי"ה	
עטרת היסוד			1		1	1	1		
בריאה	1	1	1	1	1	1	1	אדנו"ת	
ז"א	נוק'								

(ה) דרוש ד' (ב) בענין ר"ה (ג) כבר נתבאר אללנו עניינו
 וס' ביארנו בענין י"ב חדשי השנה
 כי מן חשרי עד ניסן הם י"ק של הוצר וגמלא כי אדר הוא החוט'
 שלו וניסן הוא מחובר כי הוא בחי' פה של הוצר ובחי' גולגולת
 של הנקבה יהוא כי מן הכל היואל מפיו של הוצר נעשית גולגולת
 של הנקבה נמלא כי ניסן מועיל לב' לו ולה ולכן מעבירי חרש אדר
 ולא חדש אחר לפי שאנו לריכין שיביה החדש יהוא בסוד פה של
 הוצר ולכן לריך לקדש החדש כפה ולומר מקודש מקודש כמ"ס ו"ל
 ע"פ אשר תקראו אותם כעומדס אהם כחייב והטעם. כי ע"י הכל פיו
 נעשה גולגולת שלה ואמנם ו' חדשים מניסן ועד חשרי הם י"ק
 הנקבה וגמלא כי אלול הוא חוטמא של הנקבה וחשרי הוא פה של
 הנקבה וגולגולת הוצר ואמנם נודע כי ר"ה אז הוא אז שמאלו
 תחת (לראשי ד') בתום ל' כנו' בס"ה והענין הוא כי יש ב' פסו'
 בשיר השירים הא' הוא שמאלו תחת ראשי ובב' הוא שמאלו תחת
 לראשי. והנה פ' הא' נאמר על זמן ר"ה כי היה אז הוא הענין
 החיבוק ואמנם בימי החול עומדים איהו יעקב בגלא דו"א ואיהו
 רחל כבוד דו"א וגמלא כי שמאלו של דו"א שהיא גבו' שבו עומדת
 למעלה מראשה של רחל העומדת כבוד אבל בר"ה עולים א'
 יעקב ורחל ועומדים בגבו' דו"א שהוא שמאלו כמבואר אללנו
 בסוד תפלת ר"ה בעלייתה וא"כ עתה יכול דו"א לחבק לרחל ולהשי'
 שמאלו תחת ראשה ממש כי עד שם עלתה ראשה ולא גופא
 ואינו יכול לחבק גופא ועל זה נאמר שמאלו תחת ראשי ממש
 אבל הפ' הב' נאמר על החיבוק נעשה' כשבת וי"ט כי אז ו"ל
 הם שווים בקומתם ממש וראשם שוים ואז הוא חיבוק יותר של
 כי שמאלו מחבק את השמאל שבה ממש ולא ראשה כמו ביום
 ר"ה וזמ"ס תחת לראשי כלומר תחת שמאלו אשר שם היה בר"ה
 בחי' ראשי עלמה אבל עתה אינו מקוים ראשי אלל מקוים שמאלו וזמ"ס
 לראשי בתום ל' כלומר תחת המקוים שהיה שם ראשי תחי' בזמן
 הכריא' שאז יאל ראש הנקבה כנגד החזה של הוצר בין חסד לנצורו'
 ב' זרועות גם אחיזתו לראשי של ישראל לרמוז כי החיבוק הזה
 אינו מיעקב אלל מו"א עלמו הנקרא ישראל:

דרוש ה' ה' בענין השבת ור"ה וכבר ביארנו למעל'

בענין השינוי והחילוק שיש בין השבת
 לר"ה ולר"ה וע"ש וכבר כאן עניינס בקיצור הנה שם נבא'
 כי בבחי' היות שוק' דו"א עולה ביום שבת בתפלת חזרת המוסף
 עד הכתר של אורא (ו) והיא שוב אליו עתה ממש ככל שישור
 קומתו לכן קדושת השבת היא יותר גדולה מקדושת יו"ט (ו)
 אבל בבחי' כי ביום השבת היא מקבלת ההארה שלה ע"י דו"א
 לכן אין זה שלימות אלל' משא"כ בר"ה וי"ט שהיא והוא שוין
 ויונקין מבחר א' ואינה מקבלת הארת ע"י. אבל להבין זה לריכין
 אנו להודיעך ענין זה (יח) דע כי כל הזוונים שיש בזו"י שגולם
 נריך שו"י יקבלו שפע והארה מ"ס דרא"י (ס) וככה זה יוכלו
 להודווג אבל אין כל הזוונים שוים כי הנה בימי החול אז
 הו"א מקבל הארתו מן הגלא דרא"א וכל בחינותיו של דו"א נכללין
 בקו הימין בגל' דרא"י (ס) ומלכות מקבלת הארת' מן הסוד דרא"א
 וכל בחי' נכללות בקו שמאלו הוד דרא"א ועי"כ אין ו"ן שוים כא'
 ובר"ה אז ו"ן' משתמשין בכתר א' דרא"א כי נכללים בגלא דרא"א
 וכולם מקבלים הארת' בהשואה א' ואין יחרון לזכר על הנקבה
 ובשבתות אז עולין ו"ן' עד הכתר דרא"א וזה נכלל באבא וזו
 נכללת באי' ואין ב' שוים בהשואה א' ולכן היא מקבל' הארת'
 ט"י וזהו הטעם שהשבת נקרא קדש ממש כמ"ה ושמרתם את
 השבת כי קדש היא לכם אבל הי"ט נקרא מקראי קדש לפי שבוי'
 שבת דו"א מקבל מן הקדש דרא"י ונותן ע"י חלקה אל נוק' וגמל'
 כי דו"א עלמו שהוא בחי' ה"א השבת נקרא קדש ממש אבל שאר
 הי"ט אינם עולים עד היקום שעליו ביום השבת אבל ככל ישר'
 עולים שם בחינתו כמ"ס וגמלא כי ו"ן' שנייה אינם מקבל' ממש
 כמו בשבת ולכן הם מקראי' קדש מוזמנים מן הקדש אבל אינם
 קדש ממש לא היא ולא הוא ובי"ט אינם עולים ו"ן' כמו בשבת עד
 כתר אורא אלל כל יו"ט הוא משונה ומובדל מחבירו לפי בחי'
 בענין עליית ו"ן' כמ"ס בסוף הדרוש של יום שבת בענין השינוי

שם בין שבת ליו"ט ובין יו"ט לחבירו. ודע כי כפי בחי' עליית ו"ן'
 באופן ההוא נכללין העולמות והענין הוא כי הנה ביו"ט של ר"ה
 עולין ו"ן' יחד ב' בגבו' דרא"א וב' נכללין שם ואפי' כל שאר הספי'
 אשר בא"ח מגבו' שלו ולמטה כולם נעשין בחי' גבו' ועד"ו בשאר
 היו"ט כל א' כפי בחי' (ט) ונבאר עתה עליית ו"ן' ביום ר"ה
 הנה בלרי' ר"ה הראשונה נוק' דו"א היא בהיכל ק"ק דברי'
 (י) ובתפלת ערבית עול' עול' מקו' ספי' הגבו' שלה עלמה
 אשר בעו' האלילות ואז גם ז"א הוא עמה שם משתמשין בכתר
 א'. ובשחרית בתפילת ר"ה עולים הוצר והנקבה בספי'
 הגבורה של הוצר עלמו ובחזרה עולים שניהם כעטרא דגבו'
 אשר בדעת של הוצר עלמו. ודע כי לעולם כל בחי' חזרת תפילה
 היא כבוד תנ"י' והם עולים למעלה כבדיה ובזמתי. ובתפלת
 מוסף בלחש עולים שניהם בספי' הגבו' של א'. ובחזרה
 עולים שניהם בספי' הביני' של א' אבל אינם עולים בדעת שלה ע"ד
 מ"ס בחזרת תפילת שחרית והטעם הוא לפי שדעפן של גוים
 קלה ואין בהם בחי' דעת ולכן אינם עולים אלל כבדיה שאר'
 כי הנה היא נמשכת בספי' הגבו' דרא"א כנודע. ובסמחה
 בלחש עניהם הם למטה בספי' הגבו' של נוקבא דו"א כמו
 שהיו בחפי' ובחזרה עולים שניהם כבדיה של הנקבה
 עלמה אשר היא ג"כ נמשכת מזד עטרא דגבו' כנודע וגם בזה
 שיך טעמא דלעיל שמה שאינם עולים בדעתיה שלה הוא כי אין
 לה דעת כי גוים דעפן קלה:

בלרי' ב' דר"ה הנה נבאר למעלה כי ביום א' דר"ה נססרין

כל הגבו' שיש מן הכתר דו"א עד החזה שבו וכולם
 יתנו ככתר שלה כי שם היא קומה כנגד אחורי התחת והנה
 כבר היה חסדים נאפטו בזה ואוכה ה"ג אשר מלך עטרא דגבו'
 שבה כבר ע"י מוזמנים ש' להכלל בה כי אז מחתיל ענינם
 ומליאותם והם שם עדיין ככה בראשה. והנה בחפי' ערבית דליל
 ב' עולים ב' בדעת שלה בגבו' הב' דעטרא דגבו' שבה והיא אותה
 אשר אח"כ עמידה להתפשט בספי' הגבו' שבה:

ופעם אחת שמעתי ממו"ל דרוש זה הנה יוש בו קלה שטיינס

ואמרתי לכתבם. בליל א' של ר"ה בתפילת ערבית
 אז ו"ן' עומדים בספי' הסוד של ז"א עלמו האמנם להיות שאי'
 מסתלקת מעל ז"א וכשאר ישן בסוד הדורמיטא ככל דברוש
 שקדש ולכן אין הנקבה מקבלת הארתה. ע"י ז"א אלל מאימא
 עילאה בהיותה מחוץ דו"א ואמנם היא עומדת אז כבוד שלו והיא
 מקבל' שלא ע"י ואח"כ היא לוקח' ומקבל' ממנו הדיומטוטומד
 כבוד שלו כנו'. ובשחר בלחש ר"ה עולים שניהם בספירת
 הגבור' שלו. ובחזרה עניהם כעטרא הגבורה שדעתם שלו.
 ובתפלת המוסף בלחש עניהם בספי' הסוד דרא"א.
 ובחזרה עניהם בספי' הגבור' דרא"א:

דרוש ו' (א) מדבר בענין כונת העמידה בקיצור ואח"כ אחרור

לכאדם באורך בע"ה וז"ל ברוך הנה בחפי' יוצר
 עד גאל ישראל העליון את המל' עד היכל ק"ק דבריאה והנה
 היא בבחי' נאח א' כלולה מ"י ואינה עדיין בבחי' פ' כי היא בסוד
 לב' ומעטף את עמל' מבלי היות בה בחי' פ'. ועדיין אף בחיות'
 כבוד נקו' היתה חסרה ממנה בחי' הדעת שלה שהוא סוד ע"ב
 ק"ל כנודע. ולכן עתה אנו רוצים לתמו לה עתה במלת ברוך.
 וזה כונתו כי עתה ע"י ריבוי' דברכאן דאית בה בנקו' זו שנכללה
 בכל היכולות' כנו' בס"ה כפי פקודי' אשר לסיבה זו נק' ברוך.
 הנהגם אנו רומזים במלת ברוך אל יסוד דו"א הנקרא ברוך לפי
 שיורד בריבויא דברכאן עילאין ונותן לפו בחי' הדעת הנו' אשר
 הוא שם הויה שהוא בני' כ"ו וכריבו' הפסוק שהוא בני' ע"ב וכריבו'
 המלא במילוי אלפין כזה יוד הוא יוד האו וזה יוד האו הא
 העולה בני' ק"ל אשר ג' בחי' אלו הם הדעת שלה והם בני'
 כמנין ברוך שהם כ"ו ע"ב ק"ל. אהה הנה עתה ניסן בה כח
 הכ"ב אחוון שיש ביסוד כנודע כדי שבכת הזה תוכל להעשות
 אהה אח"כ בחי' פ' שלם וזהו ח' אהה א"ס' כי היא סוד אות ה'
 תחתה ומשכין בה כ"ב אחיות שיש מן אלף ועד תיו ש"ס א"ס.

(גמ')

הנה יוש בו קלה שטיינס
 ואמרתי לכתבם
 בליל א' של ר"ה בתפילת ערבית
 אז ו"ן' עומדים בספי' הסוד של ז"א עלמו האמנם להיות שאי'
 מסתלקת מעל ז"א וכשאר ישן בסוד הדורמיטא ככל דברוש
 שקדש ולכן אין הנקבה מקבלת הארתה. ע"י ז"א אלל מאימא
 עילאה בהיותה מחוץ דו"א ואמנם היא עומדת אז כבוד שלו והיא
 מקבל' שלא ע"י ואח"כ היא לוקח' ומקבל' ממנו הדיומטוטומד
 כבוד שלו כנו'. ובשחר בלחש ר"ה עולים שניהם בספירת
 הגבור' שלו. ובחזרה עניהם כעטרא הגבורה שדעתם שלו.
 ובתפלת המוסף בלחש עניהם בספי' הסוד דרא"א.
 ובחזרה עניהם בספי' הגבור' דרא"א:

בזהו (וביאורים: א) א"ס עור מלאחי דרוש קמן קרוב אל על האמור ואכתוב אותו במקום הזה דרוש ד' ט': ב) מוולמו: ג) פ"ס ס"ד מ"ה: ד) מלת בחוספת ל' לוח כבחינת ד': ה) פ"ס פ"ו משפר ר"ה: ו) הרב ש"ס הגיה איתא: ז) פ"י דריו"ט אינו עולה בכתר דרא"א רק עד תפלת המנהג ולא כתיפס. ח) ט"ס: ט) א"ס לב' בדרוש הנה כבדא' שהוא חילוק שם דרוש העליון דעם כתב בחיל בגלא דו"א וכן כונת בגלא דו"א וכן כבוד. ואשר לפרש שהוא מדבר בכל קו דלחך בין תפלת ר"ה: י) עיין וה"פ פ"כ ד"ה לריך' וז"ל לידע הקדמה כוללה של התפלה מ"ה עד יו"כ הוא לתמן סדר איכ"ע דספירת הגבורה דמדע לך דכל סרטי פרטות דספירת דליליות משתטין מריש שתיק עד ס' נס

880
סוף ענין (אמרי)

הס' ד' מדר' א' בחמ' עול' הנק' שהי' בכריה הנקרא חר'י' עד המל' אשר תחת היסוד דו"א כבוד יהוה אלהי' :

ואמנם

כ"ה הם במילוי יודין העולים בני' ע"כ קס"א שהם
 ב"ל גדל' ומסר מהם ר"ו יסאלו ר"ו הם
 " אומיות של הויה דע"ב ו"ו אומיות של הויה אהיה וע"ה
 הרי מ"י א"ח"כ עולה ביסוד עולמו כשם יהוה אהיה והם
 הויה יודין העולה ע"כ והיה במילוי סתן העולה ק"א שהם
 בני' רכ"ב חסיד מהם ר"ו יסאלו ר"ו שם הכללות יהוה מ'
 אומיות יהוה אהיה א"ח"כ עולה בגלגל היסוד כבוד יהוה אהיה
 אשר כ"ב והם הויה דע"ב יודין והיה דלפנין העולה קמ"ב
 אשר ע"ה עולים בני' ר"ו א"ח"כ עולה בחמ' כבוד יהוה אהיה
 ונודע כי הכתר שבה נעשה מן סת"ם שבו ולכן לר"ך למין עמה
 כ"ב חמ' האלה שהם סת"ם שבו והכתר שבה וסתי' המל'
 שבו הוא הויה דע"ב יודין ע"ה עולה כבוד יהוה אהיה
 והכתר שבה הוא הויה דע"ב שביבוס שם הויה דב"ן דהיון העולה קד"ם כוה
 יוד' יוד' ה"ה יוד' ה"ה ר"ו יוד' ה"ה ר"ו ה"ה כדוע שיהיה
 שבמל' הוא שם ב"ן דמילוי הויה והנה ע"כ קד"ם הם בני' ר"ו
 והרי ביארנו ד' מדרגות של עליות בוקיפ' המ' ואלו הם ג'
 מדרגות עליות אשר בזוקיפ' המ' ה' לנבי' ה' חמ' עולה תחת
 ונב"ו כשם יהוה אהיה והם הויה דלפנין דביבוס עולה בני'
 ק"ל ושם אהיה פשוט דביבוסו העולה מ"ד ותחת עמשה
 מ"א אומיות שיש כשם אהי' בפשוטו ובמילוי ובמילוי מילוי
 כדוע הרי הכל בני' ר"ו ו' א"ח"כ עולה בחמ' כבוד כשם יהוה
 אהיה אבל כדוע אינה יכולה לעלות כי אין בחמ' דעת נעשה
 כ"ב ע"כ אשר הויה וזכור כלו וזהו הויה ר"ו דע"ב דביבוסו העולה
 קס"ו ושם אהיה מנזיר כבוד זה יוד' ר"ו ר"ו ו' והוא בני' י'
 קס"ו הכל בני' ר"ו ו' א"ח"כ עולה בכתר כשם יהוה אהיה
 אבל דע כי אינה יכולה לעלות עמה כל הכתר עולמו רק עד
 בחינת קשר של מפילין ע"ד כלבד כמ"ש ע"ה ואמנם בכתר
 תפיון כלכלות ד' הויות סתמ"ד העולים בני' ר"ב חסיד מהם
 ר"ו יסאלו ר"ו אומיות פשוט שבו הויות אלן וממלא כ' ו'
 מדר' הויה כולם כשם הויה אהיה הם עולים ש"ס ט' שהם
 סוד הגבו' הנק' מנלפ"ד שהם בני' פ"ב והנשאר מן ש"ס הוא
 מ"ט שהוא בחמ' השמות ענין של יהוה אהיה הנו' אשר הם עם
 ב' כוללים שבהם עולים בני' מ"ט ותכניו כ' כיון שאין המל'
 עול' עד הכתר עולמו בני' רק עד מקו' קשר מפילין ע"ד אין
 כלן אלא מ"ט כי שער ה'ן שהוא הכת' כנו' אינה יכולה לפנות
 וביאור ענין זה הוא בחמ'ל' כבוד ב' הכרעו' ע"ה ס' מדרגות
 יאהוה"ה העליון את הדינין של ש"ה יעולין סודעים שהם
 ה"פ חר'י' שהם מתמחקים ומתבטחים ועולין וסתי' אלו מעלים
 גם את הגבו' של מנלפ"ד כנו' כדוע כי ב' בחי' הם ס' דינין
 והם ס' חר'י' כמחש' אללניו כפ' בא אל פרעס דל"ח ע"כ
 כפ' כי יהי' נערה כו' וע"ש וגם אש נחלק ו' מדרגות הנו' של
 סויה אהיה לנ' בחי' ר' דוקיפ' א' עד החוה' ו' דוקיפ' ב'
 ו' הכתר יהי' באופן זה בני' ד' המדר' הם עולים בני' קס"א
 והוא חר'י' דיודין העול' בני' קס"א וכו' אומיות אשר
 במילוי מילוי הרי קס"א וכו' מדרגות הם בני' קמ"א והוא
 בחי' אומיות מילוי שם אהיה יודין העול' קס"א והם חסיד ממנו
 ד' אומיות הפשוט העולה כ"א יסאלו קמ"א ע"כ והרי עד עמה
 עלתה המל' שהיא בחמ' נקו' קטנה אשר יהיה כהיכל ק"ק
 דכר' שהיא שם חר'י' עלתה עמה עד הכתר דו"א כבוד אה"א
 ועדיין היא כבוד נקוד' ואין בה בחי' פלג' :

ב' אומיות הנו' שהם י' וא' במילוי הם בני' קל"א והטובה היא
 לעלות עמה בחי' דעת קל' שהורדנו במלת ברוך א"ח"כ תכניו כי
 כשם חר'י' עולמו יש בו חוה' אחרת כסופו ותכניו לחבר הא'
 הנו' עם זו סוד' והרי קל"א אחר וכו' קל"א הם רכ"ב שהם סוד
 ר"ו ועוד מ"ו יקריסו שהוא סוד המילוי שם של ע"כ יודין כי
 כמו שהכרעו יתה כשם אהיה דמילוי עולמו יודין גם העל' תהי' ע"י
 הויה דמילוי יודין הנה הם כ"ב י' הנה הם כ"ב י' א"ח"כ שהוא סוד ר"ח
 יהוה אלהינו יהוה אחד והם בני' כ"ב שהם בחי' ככ"ב אומיות
 שהורדנו במלת אהיה גם תכניו כי עיקרם של אלו סאומיו' אינם
 רק א' אחד ו' יודין והם סוד אהיה אשר בביל' כי האומיו' אינם
 הוא כי עד עתה ביארנו בענין ב' הכרעו' ש' ל' לנבי' ה' יוד
 לנבי' ה' שם בחמ' ההויה הכללה י"ס דו"א אבל בענין ב'
 הזיקפות אינם אלא כהויה פרטית אשר בחמ' דו"א כלבד הנק'
 הויה ושם אלו מפלגין וזוקיפין את גוק' המל' עד החוה' שבת"ה
 והנה הזוקיפ' הא' של נופך היא ה' נקו' המל' שהי' בכר' הנק'
 אשר תחת היסוד והכללת עמה ג"כ נקו' המל' שהי' בכר' הנק'
 חר'י' ככ"ב בענין ד' הפרשים שבמל' ו' עולות יחד לנבי' ה'
 שהוא נופך דו"א הנק' חמ' ונק' הויה ותכניו כ' ו' ה' עול' עד
 ראש אור' ו' ו' שהי' בחי' נורת' א' שבראש אור' שהי' אהיה
 בחי' אור' היוד שלו דהויה פרטית אשר בחמ' דו"א :

14
קצת דמילוי

קצת דמילוי (במילוי)

נהור לענינו והביאור הוא כי הנה הויה הוא אשר בחמ' דהי'
 היא שם כ"ו ואם תחלק לנ' שלשים אשר בחמ' נמלא
 כי מקום החוה' הוא ענין של חמ' ע"ה המל' מלכות היא מדר'
 י' מן כ"ו מדרגות הנו' כשביבוסו אומ' מתחל' לעיל ג' וממלא כי
 מדרגה ה' הוהת היא כיוס אור' של וזה הויה שבת"ה דו"א
 א"כ ו' זו היא ראשית אור' ו' הויה הכללה כל י"ס דמ"ס
 דו"א ד"ב תכניו ב' הזוקיפ' הא' ל' לנבי' ו' לעשות בחי' ר"ו
 ע"ד הגלגל כי אור' ה' ליוהר ר"ה ועם אור' ה' ר"ו והנה בזוקיפ'
 א' היו עלתה המל' ד' מדרגות של יאהוה"ה שיש מן המל' של
 היסוד דו"א עד החוה' שבת"ה דו"א ככ"ל :

15
קצת דמילוי

אח"כ חוקק וקיס' ב' שהיא זוקיפ' הראש והיא כבוד ה'
 לנבי' שהוה עליות בינה דו"א אל המכתה דו"א וגם
 עתה תכניו לעשות ה' ו' אלו בחמ' ליוה' ר"ו ע"ד הגלגל כי אור'
 ה' ליוהר ר"ו ועם ה' הרי ר"ו והתכניו ב' עליות הויה לנבי' חמ'
 שבז"א הוא להעלות מ"ן לנבי' אור' עלילין שהם ה'
 ו' עלילין של הויה הכללת כל עולם האלילות ועל ידי כן
 יורד מוזהב זה הנעש' בחו"א כח אל ז"א כדי לתקן את המל'
 לפי שאכ"ש נחמט"ה המל' יורד למטה בחמ' נקו' גם ז"א
 נחמט' אורו כחמ"ט ה' נשמת מאיש מלאכו וכו' ואין בו
 עתה כח לתקן פ"ה המל' וע"י מ"ן אלו נזמרים וזוג עליון
 בחו"א ומורידים בו שפע וכו' כדי שיוכל הוא לתקן את המל'
 בחמ' ע"ב ונר"ך שמדע כי בחמ' עולה ה' לנבי' ו' וגם יורד'
 לנבי' ה' אז הוא כדי לתקן בחו"א א"ל עמה שאנו מעלנין ה'
 לנבי' י' לנבי' אלו מדרגות ל' לנבי' ה' הוא כ' אין נכונותו רק לנר"ך
 הויה לנבי' והנה השפע היורד מוזהב אור' הנעש' עמה בזוקיפ'
 ה' הוא כנו' כדי שיוכל הוא לתקן את המל' הענין הוא כי יורד
 חמ"ס שם יהוה והיה לנר"ך הנקו' וע"י אלו השמות אלו מעלנין
 את המל' ב' עליות אחרו' שיש מן החוה' עד הכתר דו"א ונכתב ב'
 שמו אלן הנו' יורד ומתלבש בחוה"ה הויה דמילוי אלפין לנר"ך
 שפע הוא עולמו לחדשו ולתקן את עולמו כי גם הוא נמטש אורו
 ככ"ל ונודע כי הויה דו"א היא דמילוי אלפין וככה י' אומיות
 הויה זו מתברר אור' הארת י"ס שבז"א עולמו ואז יכול לתקן את
 המל' ככ"ל ונכתר עתה כל ה' מדרגות שעול' המל' על ידי את
 הזוקיפ' הנו' והם ו' בחי' של חמ"ס כוה' אהיה ב' ב' הכרעו'ת
 הו' ב' בחי' יאהוה"ה ככ"ל וענין זה רמזו כס"ה ב"ל ע"כ
 וע"ש הי"ט והנה הם נחלקו לנ' בחי' כי בזוקיפ' הא' עלתה ד'
 מדר' עד החוה' וזוקי' ה' עלת' בני' מדר' עד כתר דו"א ואלו

16
קצת דמילוי

אדרתו ו' וא"ח"כ הנה נכתבאר כי המל' עדיין היא כבוד נקו'
 ועלתה עד כתר דו"א כבוד אה"א וכו' והנה כמוביטנו עתה
 לתקן חמ' אה' ז"א כדי שיוכל הוא א"ח"כ לתקן את המל' לשוטה
 פ"ה כהויה' עדיין כבוד אה"א והנה מה שחמ"ס חתוקק ז"א הוא
 בחי' אור' המקו' של המו"ח הפנימי והענין הוא כי הנכס נכתבאר אללניו
 כביאור ק"ש דשחרית ד' דמי החול כי ע"י הק"ש נעשין מוזהב דל"פ
 אל

וזהוהו וביאורים אלו ז"א נטיה ככרעו'ת א' ככר נתן לה חמ' ו' אירות אשר לו נתאל דו"א נטיה ככר יבטו בשולם א"כ מה ענין כוונת א' אירות
 המטבחים א"ח"כ משהל' לוחה' להויה את ז"א ככרעו'ת ב' כחמ' ר' לנבי' ה' כנו"ל ע"כ ולנטי' דאשר דאין כל זה רק רמז בעלתה כנה
 היה השנין כבוד ר"ו סיון ד"ה ר"ד ע"כ ל"ה וכו' (ב) דכ"ס דר"ד ע"כ ע"כ ל"ה וכו' (ג) לנבי' ה' ובתחלת כריאת העולם
 כנוצר לשל' דרום כ' דמ"ד דהול' לא כן כריה' אין עליות א"כ בזוקיפ' (הוראת שעה ד' ע"כ) ע"י יתן דאין ו' ככרד' המל' דעס עולה כריאת העולם
 כשער אחר מנלפ"ד תכניו לוחיו קל"ח כ"ה ה' הויה והלפני' ב' כן עוקר' גם לנלפ"ד כי על הלפני' הזה מלאן ואלרן כולו מוסעה כחמ' עינין חמ"ס
 כהרסו ונלפ"ד כי נל' שמו' קל"ח וכו' (ג) ע"י נלפ"ד זה כשארנו חמ"סין א' מחשבו'ן של הו' והיא חמ"סין ה' ש"ס ה' ו' עולה הפלג' את' וזה כנוצר. ש"ס : (ד) א"ש
 מחשבו'ן הו' שהי' כשה הרי ע"ה כשאר מדרגה א' מחשבו'ן של הו' והיא חמ"סין ה' ש"ס ה' ו' עולה הפלג' את' וזה כנוצר. ש"ס : (ד) א"ש
 מחשבו'ן ל"כ כשאר שיהי' כה' זורח י"ה ה' נפ"ח הנוטה נשאר ר"ו ה' א' אומיות של מילוי הויה יודין וא"ח"כ הו' ע"ה הם סוד ה' אומיות של הויה
 ואהיה א"ח"כ ע"ה : (ו) א"ש הויה הוא כ' א' אהיה מנזיר יוד' הו' פל' אהיה ד"ו והויה של אהיה' כבסוטה ו' והה' אחרונה של אהיה
 הויה כ' ד"ו : (ח) א"ש הויה הוא ר"ס מ"ו סס בני' ש"ס : (ט) הדרוש הוא לנטימת דמ"סין ע"ה דל"פ ע"ה : (י) ל"כ דרום כ' דמל' המס' :

קצת דמילוי

נגמרים ביום ח' חג עלרת ואז מזדווגים יחד וכמ"ש בע"ה
 בחלת דרוש חג הסוכות ובחלת דרוש יו"ט וע"ש בדרוש ג'
 דחג הסוכות בענין התפשטות החסדים דאימא ביוקבא דז"א
 ושם נחבאר טעם נכון אל אריכות הימים האלו משא"כ בזמנים
 אחרים ונמלא ח' כי מיום א' של ר"ה עד סוף ליל חג עלרת
 כולם הם אז זווג ישראל עם לאה (ג) או זווג יעקב עם לאה
 ולכן נק' ר"ה כי כן לאה היא ראש של רחל כנודע בסוד עקב
 עזרה יראת ה'. ומה שאנו מכוונים בכל תפלות אלו הימים הנו'
 בצרכת אבות (ג) במלך עוזר ומושיע ומגן כו' להחזירה פב"פ
 הכל בסוד לאה ולא ברחל כי רחל אין נסירה נגמרת אלא ע"ש
 י' ימ"ת ספירה א' בכל יום מהם אבל לאה נגמרת לגמרי ביום
 א' (ד) ובכל יום ויום וחזרת פב"פ עמו ולזה תיקנו ענין זכרנו
 לחיים כו' קודם מלך עוזר כו' כי במלות אלו נרמז נסירת לאה.
 ולכן יש בזכרנו לחיים י"א תיבות וזה סדרם זכרנו לחיים מלך
 חפץ בחיים כתבנו בספר חיים למען אלהים חיים ולא יאמר
 אל מלך וגם לא יאמר אל חי וכ"כ בעל הטורים ז"ל :

ידים שבהם סוד הכתיבה והנה מל' הב' הנק' רחל ונקר'
 ספר כנודע היא יולדת כאן באחוריה החזה אשר בת"ת ושם נעשים
 בה ג"כ בחי' תפילין שבראש שלה הנק' תפילה של יד דז"א כמבואר
 חללינו במקומו. וגם תפילין אלו נקרא' חיים וזמ"ש כתבנו בספר
 החיים כי בחי' חג"ת דז"א הנקרא' כתיבה יאירו במלכות הב' הנק'
 ספר אשר בו התפי' הנקרא' חיים ויתקנו אותה :

למעןך

אלהים חיים הוא בנה"ז דז"א כבר למעלה למעלה כי
 הם שיעור קומת הנוק' וזהו למעןך כלומר כי
 נסירת הנה"ז הוא למעןך כי שם הוא קומתך. והענין הוא כי יש
 כאן בחי' נה"י דז"א ובחי' נה"י דרחל נוק' העומדין כנגד הפרק'
 תהאין דנה"י דז"א כנודע וכ"א מהם נק' אל חי בסוד היסוד
 הנק' כן בין בנה"ז דז"א בין בנה"י דנוק' והתחברות ב' יחד נק'
 אלהים חיים בלשון רבים וכפי הכוונה הזאת ה' ג"כ נודק לומר
 כאן מלת אל חי כמו שיש גורסין אבל אין לומר אותו לפי שאין
 נודק להזכירו כיון שכבר הוזכר בלשון ההתחברות אלהים חיים כנו'
 ועוד כי אין להוסיף בזכרנו יותר מי"א תיבין כנו' :

מלך

עוזר ומושיע ומגן עתה הוא בחי' חזרת לאה עם ז"א
 פב"פ כנודע בתפלת שחרית דחול ובמלת מגן תכוין אל
 מש"ל בצרכת אבות בענין אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
 ואמרנו כי מן ג"פ אל אל שגב"פ אלהי אלהי נמשכה
 הארתם לנקבה ונעשית מגן. ושם נחבאר כי כל אל מהם נחלק
 לג' יודין ואלף ולכן כשנמשכין בנקבה נחלקין ג' יודין בחב"ד שלה
 וג' יודין בחג"ת שלה וג' יודין בנה"ז שלה וכעד"ז ג' האלפין
 שבהם כל אלף לזרתה יו"י כוה א ומתחלקים ע"ד ט' יודין הנו'
 יו"י בחב"ד יו"י בחג"ת יו"י בנה"ז שלה וע"י כל אלו ההארות
 נעשית מגן כנו' :

ברוך

א"י מגן אברהם כבר נחבאר כי יש כאן ב' כריעות וב'
 זקיפות. והענין הוא כי ע"י הכריעה של הנודע בסוד
 ו' לגבי ה' במלת ברוך יורדת הארת חג"ת דז"א בחג"ת שלה אשר
 הוא בחי' אות ו'. ואח"כ ע"י כריעות הראש בסוד ו' לגבי ה'
 יורדת ההארה הנו' באור יותר גזול ומשך עד נה"י שלה ובשם
 ההויה ע"י הזקיפה היא אלו ממשיכין הארה בג' מוחין שבה
 ואז עולין ומקפין ג"פ אל' שרמזו במלת מגן שהם מתחלקים
 בג' קוים שבה ומתקבלים ומאירים באנפין שלה בסוד מגן אחר
 והוא ע"י החסד הנק' אברהם בסוד והוכן בחסד כסא וזמ"ש מגן
 אברהם ועליו אז אל אנפין דילה נחב' היטב למעלה בזיכור ברכת
 אבות במלות אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב וע"ש היטב :
אח"כ ברכת אשה גבור ותיקנו בה נוסח **מי כמוך** אז
 הרחמן כו' והס' ח' תיבות ואלו הם מי
 אז הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים ויש בין התפלות שינוי
 שבתפלות שחרית ומנחה וערבית תאמר אז הרחמן ובתפלת
 מוסף תאמר אז הרחמים וגם זה נוהג בתפי' יו"ט ח' עוד
 שמעתי מפי מנידי אמת מן החכמים שלנו שאמר להם מוז"ל
 שגם במנחה של יום שבת יאמר אז הרחמים (ט) והדבר מבואר
 כי במנחה דשבת יש עליה דומיא דתפלת המוסף והוא פשוט.
 גם מלאכה כחוב במחזור של מורי זלה"ה שעשה הגהה כי גם
 בתפלת נעילה ציוה"כ יאמר אז הרחמים כמו במוסף וכן שמעתי
 מפיו כשהיה מתפלל :

והנה

נוסח זה של מי כמוך אז הרחמן כו' יש בו ח' תיבות
 והם כנגד הארת ח' תיקונו דיקנא דכהנא רבא אשר
 כנגדם הם ח' בגדי כהונה אל הכה"ג ציוה"כ ונודע כי כהנא
 רבא הוא בע"ק א"א ולכן נק' רבא ולא זעירא אבל כהן הדיוע
 אינו לריך ח' בגדים ולפי שהם בעתיקא לכן הם בגדי לבן (י)
 כנגד לבושה כחגן חיוור הגאמר בעתיקא. ודע כי בכל י"ת ל"ל
 אז הרחמן שהוא צו"א אבל בתפלות שמוספין דר"ה ויו"ט ושבת
 שבגמתי ל"ל אז הרחמים לפי שאז עולים עד אר"א ונודע כי
 אבא עילאה נקרא' אז לכל הרחמים כולם כי הוא ראשית קו
 הימין ולפי שברכה זו היא כולה גבו' כי לכן נקרא' גבו' לכן אנו
 ממתקים אותם במלות אז הרחמן והענין הוא כי אז הרחמן הוא
 בגי'

וכבר נחבאר אללנו הו' שזהו סוד הנסירה ואינה נעשית אלא
 ע"י הסיכה והדורמיטא שהיא א' מס' במיתה לכן אנו
 אומרים שזכירה תהי' לחיים ולא למיתה. גם נחבאר אללנו כי
 למעןך אלהים חיים הוא בנה"ז דז"א ונודע כי הם שיעור קומת
 הנוקבא וזהו למעןך כי נסירת הנה"ז היא למעןך כי שם הוא
 קומתך. והנה הם י"א תיבות כבדר הזה והם כנגד עשר אחוריים
 שרריך לכבר ועוד בחי' אחרת שהיא חיות לכולם שעמה הם
 י"א ע"ד מ"ש צו"א סמני הקטורת הנאחזים צו"א אחוריים שלו
 ואע"פ שאין נכסר בכל יום ויום מן עשרת ימ"ת אלא ספירה א'
 עכ"ז לריך להוריד הדינין עד למטה. ונודע כי לאה היא באחוריה
 ז"א מראשו ועד החזה ורחל היא מן החזה ועד סיוס רגליו. והנה
 זכרנו לחיים הוא כנגד חתר דז"א אשר נקרא חיים בסוד התפי'
 העליו' שהם בחי' המקיפים העליונים הא' אשר על חתר דז"א
 כג"ל בזיכור ברכת אבות במלות ווא"א כו' כי יש מקיפים א'
 וב'. ונודע כי התפילין נק' חיים חיי המלך לפי שיש בהם כ"א
 אזכרות כמנין אהיה וד' פרשיות כנגד ד' אותיות הויה וד' בתים
 כנגד ד' אותיות אהיה והנה אהיה הויה אהיה הם בגי' חיים
 וזה תכוין בזכרנו לחיים שהוא מלת חיים הא' שגד"פ חיים הנו'
 כאן. ותכוין כי אלו התפילין שהם המקיפים העליונים נמשכים
 צו"א ע"י זווג אר"א כנודע אשר צבחי' אור המקיף שלהם והנה
 אר"א הם צבחי' הויה דמילוי יודין דע"ב ואהיה דמילוי יודין
 פעולה קס"א והנה ע"ב וקס"א הם בגי' רג"ל והם בגי' ד' אותיו'
 זכור אשר במלת זכרנו ועוד יש בו כ' יסירה לרמזו כי הנה
 אח"כ נמשכים אלו המקיפים היוצאים מן הזווג הנו' דרך כ' שערי
 צוה (י) הנמשכים מן אורות דאר"א. גם ר"ת זכרנו לחיים הוא
 ל"ז וס"ת הוא מ"ו והם בחי' צ' מילויי צ' הויות ע"ב ס"ג לרמזו
 כי כ"ז נמשך ע"י זווג אר"א הנקרא ע"ב וס"ג ואז יולא' בחי'
 המילויים שבהם לחון. גם תכוין כי ר"ת הוא ל"ז כמנין הב"ל
 לרמזו כי אלו התפי' הם בחי' א"מ הנקרא הב"ל כמבואר לעיל
 בצרכת אבות ובהרבה מקומות והוא בצחינת ההבל היוצא ממילוי
 ס"ג שהוא צו"א הב"ל. וסרי ביארנו טעם היות התיבות י"א
 ואמנם היות מספר אותיותיו מ"ח הוא לרמזו אל צ' שמות שהיא
 אהיה שרמזו במלת זכרנו כנו' והם כפשוטן בגי' מ"ח עם
 הכולל. אח"כ אנו אומרים מלך חפץ בחיים והוא למטה בתפילין
 דמקיפים תחתונים שבמלח דז"א שהם כנגד המוחין הפנימיים
 חב"ד וגם אלו התפי' נקרא' חיים לטעם הנ"ל. והנה באחוריה
 אלו התפי' יש שם קשר של תפי' אלו שבראש ז"א והוא סוד אות
 ד' כנודע והיא בחי' לאה מל' העליונה העומדת באחוריה ז"א מן
 חכמה ולמטה (ו) וז"ש מלך חפץ בחיים כי זו המל' עילאה הנק'
 מלך לוקחת חפץ ורלון הנמשך מן מלח הרלון אשר צו"א אשר
 שם בחי' התפילין הנו' הנקרא חיים ומן הרלון הזה שלוקחת מן
 התפי' הנקרא' חיים נעשית ד' וזקשר דתפילין מאחוריה הנק' מלך :

כתבנו

בספר חיים הוא בחג"ת דז"א אשר הם סוד צ'
 הגרות וביאורים : (ח) עיין נה"ש ד' נ"ט ע"ב ודף ס"א ע"א : (ז) עיין תו"ח דף קנ"ג סוף ע"א : (ג) עיין נה"ש ד"ב ע"א ס"י ד' : (ד) עיין תי"ה דקמ"ז
 פ"ב : (ה) הנהות הרמ"ס ז"ל מצי' אל יקשה בעיניך ענין נסירה זו כי מלבד הנסירה שאחר התקיעה יש עוד כ' נסירות כי ג' נסירות הם א' ע"י ז"א וא' ע"י
 ע"י אמא וא' ע"י ז"א אחר התקיעה כמבואר ובה לא קשיא מה שקשה לכאורה שמהאר שנק"ש ועמידה נמשכו המוחין איך אנו תיקעין שיפר המורה על חזרת
 המוחין לפי שהיה נסיד הדורמיטא כנודע גם אלא שבה מתורץ שאהר קס"ת חזרת בחי' הדימיטא לנודק הנסירה ועיין לקמן כי נסירה זו היא לנודק לאה
 אמנם אותה שפי' הנסירה היא לנודק רחל עכ"ל (עיין בס' שמן זית וך דקמ"ד) : (ו) א"ש ב' מילויים הנזכר שהם מ"ו וז"ו עם אותיות גי' פ"ו והוא רמז ראשו
 כח פו : (ז) א"ש גם ר"ת מלך חפץ בחיים בגי' הוא ל' לרמזו אל הארת ל' שערי הנמשכים בה : (ח) א"ש כך קבלתי מאבא מורי ז"ל לומר אז הרחמים
 גם בתפלת מוסף של יום שבת שאירע בחמט עשרת י"ת : (ט) עיין אמל"י דק"ב ע"ג שאלה ס' : (י) עיין כסא מלך פי' על התיקונים דף ג' :

בדל"ק פנימיים
נ"ן בדל"ק פנימיים

לחש: בינה דישסו"ת לבינה דבינה דז"א ביום א' דאח' דאח' דפנימיות
חזרה: חו"כ דישסו"ת לחו"כ דבינה דז"א ביום ב' דאח' דחיצוניות
ג' בדל"ק פנימיים

ר"ו-ע"ג אר"ג בלבב

ברוך

להוריד ליהוה
ולעלות לאדני
כ"י 3

נ"ן-ע"ג

לכבוד השם

יכוין להמשיך ו"ק לאחור לאחור לחכמה דכתר דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] לתבונה,
עם ו"ק לכלמי המוחין יו"ד ה"י דקס"א עם הנכנח"י

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יוד הי	יוד הי	יוד הי	יוד הי

יוד ה"י דקס"א
(ו)

אמ"ק א"ת צ"ח לו"ק לאח' לאח' לחכמה דכתר דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] דבינה דז"א

ג' כלי גבורה דז"א	ג' כלי ת"ת דז"א	ג' כלי חסד דז"א
יוד הא ואו ה"א	יוד הא ואו ה"א	א אל אלו אלוה
י יה יהו יהוה	י יה יהו יהוה	אלוה
י וו ווה	י וו ווה	אלף למד

אהיה
יהוה
יוד הי

אהיה
יהוה
יוד ה"י דקס"א

אהיה
יהוה
יוד הי

ג' כלי כבוד דז"א	ג' כלי יסוד דז"א	ג' כלי נחל דז"א
אז צבאו צבאורת	יא זרוב וזי	י וו ווה
או	שין, שין דלת, שין דלת יוד	צ צב צב
	שין דלת יוד	צ צב צב

ד' (בא"י כ"י צ"ח דבי"ן)

(פגז' כחלמ)

להמשיך מאלף דקנ"א לאימא שזרתה רי"ו, ג' ס"ג עם שלשים אותיותיהם העולה רי"ו. וא

3

עג: 28
: 23
6 e

אלף הה יוד הה

אותיות יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי

מספר יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי

לחצ"ן בג"ה דת"י לב"ן דל"ה ולב"ן דבינה דז"א.

להמשיך ו"ק של המוחין (והרי"ו)

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	אהיה	אהיה	יהוה
אהיה			אהיה
יהוה	אהיהוהו	אהיהוהו	יהוה
	יהוהוהו	יהוהוהו	

יוד וזי דקס"א

אלף הה יוד הה

אותיות יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי

מספר יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי

לחצ"ד חג"ת לח"ת לח"ת לחכמה דכ"ח לב"נה [לחכמה וכתר] לב"נה דנוק' שהיא ה' שזרתה ה' עם הו' נעשה רי"ו. ולאז ניתן זה כח להעלות בזקיפות את נקודתה שבבריאה לאלילות

לנוק' (ר"ו)

כריס"א ו לגבי ה ונעשה רי"ו

להמשיך מו"ק שהוא ו' [שהוא ז"א] ששה אורות מי"ו אורות דל"ב נתיבות דחלקו, לאות ה' שבזו"ר (3)

ונעשים ב' ווי"ן ויו"ד מספר כ"ב, ששה י"ו אורות דחלקה מל"ב נתיבות, ועוד ו' יתרים שנתוספו זה לתת זה כח להאזיל את שית היכלין דבריאה שלמטה ממנה. והם שית אורות שנותן לה כח להאזיל את השית

היכלין שתחתיה. (בבריאה) - של כלומר: יע"ה (בזו"ר: אס: 60.)

ו' ז' שהיא ז"א ששה אורות להאזיל ו' היכלין שתחתיה וד"ן ה' -> ד"ב דל"ב חלקה ז"א

וא' כי האחת המיוותרת בכל הוי"ה מהם הוא בחי' הכללות שבה. (שעהכ"ו ל"ד ע"ד).

וב' בדרך כלל עושים בתחילה מספר ואח"כ אותיות, אמנם בסידורי היר"א מסודר אותיות ואח"כ מספר, וכן בסידור המודפס ולכן סדרנו על סדר זה, ואפשר מכיון שהאותיות יותר חשובות מהמספר כי המספר הוא במלכות והאותיות בז"א.

3a
33

(לש הגמטריא לוי' ב' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט י"י)

שחרית ראש השנה

(ג' א' ו' א' ס' ב' ג')

גמטריא

רסא

יכוין לחבר י"ה דמוחין דקס"א, עם ו"ה פשוטים
דגופא שהם תו"מ.

י"ה דמוחין עם ו"ה פשוטים שהם ת"ת ומלכות גי' מ"ו

להמשיך מילוי דע"ב זה מאבא

ומחכמה דז"א לנוקבא

(ג' א' ו' א' ס' ב' ג')

יהוה

יוד ה' ה' ו' ה'

יוד ה' ה' ו' ה'

ג' כלי חכמה דז"א

יוד ה' ו' א' ו' א' ה' א'

י י' ה' ה' ו' ה' ו' ה' ה'

יוד ה' א' ו' א' ו' א' ה' א'

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

לנוק'

וע"י הארה זו יכוין להמשיך הארת כ"ב אחרון
מיסוד דאימא שבחכ"ד דז"א [הרמוז כב"ך דברוך],
לנוק' שהיא ה' אחרונה.

①
:23

מנצפך - יהוה

ה"ג

יהוה יהוה

יהוה יהוה

יהוה יהוה

ג' כלי יסוד דז"א

י א ו ז ד ו נ ו נ ו י

שין, שין דלת, שין דלת יוד

שין דלת יוד

יהוה

גי' כ"ו

והם ביסוד נעשים הוי"ה א'.

ומיסוד דז"א לדעת דנוק' והם מתחלקים לה'
הוי"ת גי' ק"ל דעת דנוק'.

ה"ג

יהוה יהוה

יהוה יהוה

יהוה יהוה

י י' ה' ה' ו' ה' ו' ה' ה'

ע"ב

הרי כ"ו ק"ל ע"ב גי' ברוך.

ואח"כ מתפשטים צו"ק שלה בבחי' רבוע
ע"ב לחג"ת דנוק'

להוריד ל' דיהוה
ולהעלות א' דאהיה.

אתה

להמשיך הארת הג"ר לאחור לאחור לחכמה לכתר דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] דתבונה.

עס ג"ר לכלמי המו' שהס אל"ף ה"י דקס"א עס הנכנח"י.

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

אל"ף וי דקס"א

ולהמשיך מאות א' דקס"א שניורה רי"ן מספר ג' ע"ב דיודין העולה רי"ן, לחכמה דז"א

אל"ף הי יוד הי

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי גי' רי"ן

לג"ר דאח' דאח' לחכמה לכתר דבינה [לחכמה וכתר] דבינה דז"א

ג' כלי חכמה דז"א שהא' ל

יוד הי ואו הא

י יה יהו יהוה

יוד הא ואו הא

(בג"ד ל' אהיה)

דל"ג

דל"ג
ומסס לבינה

דל"ג

אהיה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

יהוה

אל"ף וי דקס"א

אל"ף הי יוד הי

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי גי' רי"ן

*ע"י
דג'*

ולהמשיך ל' שהא' בחכמה דז"א לגבי ה' שהא' בינה דז"א שזרתה ו ונעשה רי"ן

כריס"ב

ג' כלי בינה דז"א ה'

אלף, אלף הא, אלף הא יוד

אל"ף הא יוד ווא

אלף הא יוד הא

או וי

ומשם להמשיכם לה' אחרונה להויה, ב' ג' ט"ו

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

X

אג' ו' ז' דקס"א

ולהמשיך מאות א' דקס"א שליורה רי"ו מספר ג' ע"ב לידודין העולה רי"ו

אלף הי יוד הי

? X

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי גי' רי"ו

דיעקב ורחל

לג"ר

? X

לכחב"ד דאח' דאח' דכחמ' דכתר דבילת' [דחכמה וכתר] דבינה דיעקב ורחל שליורה רי"ו ועם היו"ד הם

רי"ו
חכמה וכתר
לג"ר

לדחות הו"ק לחג"ת ונה"י דיעקב ורחל.

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

יוד ו' ז' דקס"א

אלף הי יוד הי

X

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי גי' רי"ו

דיעקב ורחל

לחג"ת

אהיה
יהוה

אהיה ויהוה
אהיה ויהוה

אהיה
יהוה

יוד ו' ז' דקס"א

אלף הי יוד הי

X

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי גי' רי"ו

דיעקב ורחל

לנה"י

שחרית ראש השנה

לחבר אלף למוחין עם י"ה לחו"ב

אהיה

לחבר אלף ה"י למוחין מלאים עם י"ה לחו"ב

אלף הי יה ז' ק"ה

להמשיך מלוי דקס"א מאימא ומבינה דז"א, לנוק.

אלף היל יוד היל ז' ק"ה

ג' כלי בינה דז"א

אלף, אלף הא, אלף הא יוד

אלף הא יוד הא

אלף הא יוד הא

אלף הא יוד הא

ה -> נוך

וע"י הארת מלוי דקס"א הנו', יכוין להמשיך לנוק' אג"ר למוחין הנו' הכ"ב לחוון ענמס הרמוזים
בא"ת דלחתה כל אות כגולה מעשר חוץ מד' אותיות שרשי גימ'ק ונשאר כמספר רי"ו, וזה הרי"ו

יכוין אותם בנזיר א' דלחתה (רי"ו)

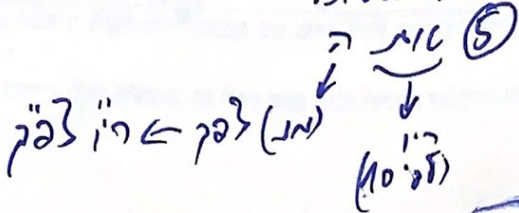
אתה

רי"ו

ל ל ל ל ל ל ל ל ל ל	א א א א א א א א א א
מ מ מ מ מ מ מ מ מ מ	ב ב ב ב ב ב ב ב ב ב
נ נ נ נ נ נ נ נ נ נ	ג ג ג ג ג ג ג ג ג ג
ס ס ס ס ס ס ס ס ס ס	ד ד ד ד ד ד ד ד ד ד
ע ע ע ע ע ע ע ע ע ע	ה ה ה ה ה ה ה ה ה ה
פ פ פ פ פ פ פ פ פ פ	ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו
צ צ צ צ צ צ צ צ צ צ	ז ז ז ז ז ז ז ז ז ז
ק ק ק ק ק ק ק ק ק ק	ח ח ח ח ח ח ח ח ח ח
ר ר ר ר ר ר ר ר ר ר	ט ט ט ט ט ט ט ט ט ט
ש ש ש ש ש ש ש ש ש ש	י י י י י י י י י י
ת ת ת ת ת ת ת ת ת ת	כ כ כ כ כ כ כ כ כ כ

דו"ק ג'
(בגו"ס ס"ב צב רוק)

כיווני כמס'ג:

10
10
10

זקיפה א'

יהוה יהוה

להעלות א' לאדני
לחזרה עם י' ליהוה

יכוין להמשיך ו"ק לפנים לאחור לחכמה דכתר דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] ליש"ס,
עם ו"ק לכלמי המו' שהם וי"ו ה"י דע"ב עם הנכנח"י.

אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

וַיְהִי	וַיְהִי	וַיְהִי
וַיְהִי	וַיְהִי	וַיְהִי

תחילה ימשיכם לחב"ד חג"ת לפנים לאח',

ואח"כ יכוין לדחותם לחג"ת נה"י, לללס ליש"ס לא נכנס בז"א ועומד ע"ג רישא דז"א

לו"ק לפנים לאחור לחכמה דכתר דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] דבינה דז"א והם אות א'.

ג' כלי גבורה דז"א

י
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד עם
י

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו דז"א
י יה יהו יהוד
י

ג' כלי חסד דז"א

א אל אלו אלוה
אלו
א

אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

וַיְהִי	וַיְהִי	וַיְהִי
וַיְהִי	וַיְהִי	וַיְהִי

ג' כלי סוד דז"א

א
ז צבאו צבאורת
א

ג' כלי יסוד דז"א

יא יוד ונד
שין, שין דלת, שין דלת יוד
שין דלת יוד

ג' כלי נלח דז"א

י
ז צב צב
ז

7 (צבין אסא זקיפה!)

ומסס יכוין להמשיך הו"ק

15

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

33:
[ice] (2) ae

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ

ו' ה' ג' א'

ו' ה' ג' א'

ויו ר' ל' ע"ב

לחבר"ד חג"ת דחכמה דכתר דבינה [לחכמה וכתר] דבינה דיעקב ורחל שתיא ה' בליוור רי ועס הו'

15

הנז' הרי רי"ו.

ואל להעלות ה' לגבי ו' ר' - לקיבא ר'

יוד הי ויו הי

לחבר ו"ה לע"ב דזקיפה א' עם י"ה

דקס"א דכריעה א'.

אלף יוד קל"א

להעלות א' דלדני (ע"י) י' דהוי"ה וסניהס גי'

110

קל"א.

33:-

ה"ז

להעלות דעת ק"ל דנוק' העולה עם הכולל

יְהוָה יְהוָה

גי' קל"א.

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

ג'יק' (סוף כרוף)

א"י דלדני"י גי' קל"א עם קל"א הראשון ופי',

א' דלדנות י' דהוי"ה גי' רס"ב, והס גימ' רי"ז

ומ"ז.

י' דהוי"ה ור' דלדנות ור' דלדני"י פשוט

הרמוזים בר"ת ה' אלהינו ה' אחד גי' כ"ב.

[יְהוָה אֱדָנִי אֱדָנִי]

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱזָדָד

ר"ת גי' כ"ב

[א] ביר"א סידר ו' לגבי ה' ונעשה רי"ו (ולא להעלות וכו').

לעלות

להעלות הכ"ב אחוון [אשר עיקרם מבינה שהיא
אהיה].

אב גד הו זוז טי כל
מנ סע פצ קר שת

י' דהוי"ה עם י"ח לדנ"י גי' אהי"ה

יאי גי' אהיה

על"ה א' [להעלות את נקודת המלכות שהיא
דנ"י והס י' מלכויות ד"ס דח"כ

דחל וכל היכלי ב"ע מהיכל ק"ק דבריאה
למלכות שהיא ה' אחרונה שתחת יסוד
ואו דח"כ דז"ח דליליות.

להמשיך להם [ליעקו"ר] משם [ממלכות דז"ח]
מספר ע"ב וקס"ח, העולה רי"ז ועוד י"ז והכולל,
כנגד י' אותיות דע"ב וכנגד ח' אותיות פשוטם
דשני השמות. ע"כ:.

להמשיך להם [ליעקו"ר] משם [ממלכות דז"ח]
מספר ע"ב וקס"ח, העולה רי"ז ועוד י"ז והכולל,
כנגד י' אותיות דע"ב וכנגד ח' אותיות פשוטם
דשני השמות. ע"כ:.

להמשיך להם [ליעקו"ר] משם [ממלכות דז"ח]
מספר ע"ב וקס"ח, העולה רי"ז ועוד י"ז והכולל,
כנגד י' אותיות דע"ב וכנגד ח' אותיות פשוטם
דשני השמות. ע"כ:.

לעלות נוק' אדנ"י ל-ה פ"י נוק' שתחת היסוד
(ע"כ ע"כ:)

להמשיך להם [ליעקו"ר] משם [ממלכות דז"ח]
מספר ע"ב וקס"ח, העולה רי"ז ועוד י"ז והכולל,
כנגד י' אותיות דע"ב וכנגד ח' אותיות פשוטם
דשני השמות. ע"כ:.

להמשיך להם [ליעקו"ר] משם [ממלכות דז"ח]
מספר ע"ב וקס"ח, העולה רי"ז ועוד י"ז והכולל,
כנגד י' אותיות דע"ב וכנגד ח' אותיות פשוטם
דשני השמות. ע"כ:.

יא אהדונהי
א אד אדנ אדני
יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

ע"ב קס"ח גימ' רג"ל =
רי"ז וי' אותיות וי' אותיות
רג"ל ע"ה וי' אותיות וי' אותיות

על"ה ב' [להעלות ובו יעקב ורחל עם מלכות
שתחת היסוד דז"ח לאחורי

היסוד. ולהמשיך [להם] מהיסוד מספר שילוב
הוי"ה ודנ"י וה"ח הנכללים ביסוד מח"ג נה"י
כל אחד כלול מה', וכלולים עוד כל אחד מכולם
והס ה"פ כ"ה והס קכ"ה ועם מספר ז"ח הרי
רי"ז.

להמשיך [משם] ליעו"ר [מהיסוד] מספר ע"ב
וקנ"ח, גי' רי"ז וז' והכולל [כנגד ח' אותיות
דהוי"ה והאיה].

[א] הרב השד"ה פירש חו"ב דל"ס דאבא ול"ס דאמא שער"ח ח"ב ש"א. ועיין פת"ע דף ז"ג ע"ד.
[ב] משמע שיש כאן להעלות ב' נקודות. א'. להעלות "יעו"ר" שהיא הנוק' שהיתה דבריאה, מש"כ עם המלכות היא נקודת המלכות
נוק' שתחת היסוד דז"ח.

זקיפה ב'

להעלות א' לאהיה
ולחזרה עם י' ליהוה

יכוין להמשיך ג"ר לפניס לאחור, לחכמה דכתר, לזינה [בחזרה לחכמה וכתר] ליש"ס,
עם ג"ר דללמי המוחין שהם יו"ד ה"י לע"ב עם הגרנח"י,

צ"ג	ג"ר ליש"ס לחכמה אות י'	צ"ג
אהיה	אהיה אהיה	אהיה
יהוה	יהוה יהוה	יהוה
	יוד וזי לע"ב	

לג"ר פניס לאחור, לחכמה דכתר לזינה [בחזרה: לחכמה וכתר] לזינה דז"א

ג' כלי חכמה דז"א י'

יוד הי ואו הא

י יה יהו יהודה

יוד הא ואו הא

[זכרון ב': ה' ע"ב י']

צ"ג	ומסס לג' כלי זינה אות ה'	צ"ג
אהיה	אהיה אהיה	אהיה
יהוה	יהוה יהוה	יהוה
	יוד וזי לע"ב	

ג' כלי זינה אות ה'

אלף, אלף הא, אלף הא יוד

אלף וזי יוד וזי

אלף הא יוד הא

או וזי וזי

להמשיך הארת המוחין הגז' לחז"ד לפניס לאח' לחכמה דכתר דבינה [לחכמה וכתר] דבינה דיעקב ורחל
שהיא ה' בליור ר"ו ועס היו"ד נעשית רי"ו.

^{הצ"ח} אֱהִיָּה	^{הצ"ח} אֱהִיָּה	^{הצ"ח} אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

י"ו וי' דע"ב

^{לחכמה}
להעלות דה' לגבי י' - אכ"ה

י' [רי"ו]

ולדחות הארת המוחין דו"ק לחג"ת ונה"י שלה

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

וי"ו וי' דע"ב

לחג"ת לנוק'

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

וי"ו וי' דע"ב

לנה"י לנוק'

לחבר י"ה דזקיפה ב' זו עס א"ה דקס"א דכריעה ב' ונעשה קס"א.

אלף ה' יוד ה' ^{ד"ב}

3
3.12.12
11

יאהדונהי

ה"ח

יהוה יהוה
יהוה יהוה
יהוה יהוה

[עליה ה'] להעלותם [ליעור] לאחורי
בחור"ג ולהמשיך להם משם
מספר הוי"ה ואלדני וה"ח המתפשטים ונכללים
בחור"ג מחב"ד ח"ג, כל אחד כולל מכל הה'
וכלולים עוד כל אחד מכולם והם ה"פ כ"ה שהם
קכ"ה ועם ל"א הרי רי"ו.

יוד יוד הא יוד הא ואו
יוד הא ואו הא מס' ק"ל

עוד יכוין להמשיך להם מספר ריבוע מ"ה
שעולה ק"ל

א אה אהי אהיה מס' ד"ס

ומספר ריבוע אהיה שעולה ד"ס

אהיה Crea

ומספר מ"א אותיות דקס"א
שלקתם ע"ה גי' רי"ו.

אלף הי יוד הי מלא

אלף למד פא הי יוד

יוד ויו דלת הי יוד

ס"ה ע"ה רי"ו

11a סיכום 5 חלוא

יהוה יהוה אדני אדני
יהוה אדני
יהוה יהוה אדני אדני
ק"ל קכ"ה

ויכוין כי חמש היות שבה עליות דהוי"ה
ואדני הנ"ל גי' ק"ל, וה"פ אדני גי' שכ"ה,
להמתיק את הק"ל ושכ"ה דינים.
ס"ב א"ב

יוד יוד הי יוד הי ואו
יוד הי ואו הי קס"ו עם
אדיה גימ'ן ס"ה רי"ו

[עליה ו'] להעלותם [ליעור] לאחורי
חור"ג: ולהמשיך משם מספר
ריבוע ס"ג העולה קס"ו ומספר אהיה העולה
בליור חמשים, ושניהם גי' רי"ו.

